

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

همدان دانشکده شهید مفتح ۷ آذر ۱۳۹۳

بررسی تأثیر کودهای زیستی فسفات و نیتروکسین بر عملکرد و اجزای عملکرد زیره سبز

آمنه صدیق^{۱*}، خسرو عزیزی^۲

*فارغ التحصیل ارشد زراعت دانشگاه لرستان sedighameneh@yahoo.com

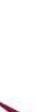
^۲ عضو هیئت علمی و رئیس دانشگاه لرستان azizi-kh44@yahoo.com

چکیده

به منظور بررسی تأثیر کودهای زیستی بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه دارویی زیره سبز، آزمایشی به صورت فاکتوریل با دو عامل شامل کود فسفات زیستی (بارور - ۲) در دو سطح (تلقیح به میزان ۱۰۰ گرم در هکتار و عدم تلقیح) و کود بیولوژیک نیتروکسین در دو سطح (تلقیح به میزان دو لیتر در هکتار و عدم تلقیح) در قالب طرح پایه‌ی بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در سال زراعی ۱۳۹۱ در دانشگاه لرستان به اجرا در آمد. نتایج نشان داد بیشترین عملکرد دانه (۴۴/۱۰ گرم در متر مربع) و بیشترین عملکرد بیولوژیک (۱۰۵/۴ گرم در متر مربع) در تیمار تلفیقی کود زیستی فسفات و کود بیولوژیک نیتروکسین بدست آمد کمترین عملکرد دانه (۲۱/۰۴ گرم در متر مربع) و عملکرد بیولوژیک (۶۴/۰۹ گرم در متر مربع) متعلق به تیمار شاهد بود. در این تحقیق کودهای زیستی بر اکثر صفات مطالعه شده تأثیر معنی دار داشتند.

واژه‌های کلیدی: زیره سبز، کودهای زیستی، نیتروکسین، بارور - ۲، عملکرد بیولوژیک

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

همدان دانشکده شهید مفتح ۷ آذر ۱۳۹۳

مقدمه

زیره سبز مهمترین گیاه دارویی کشور است که سطح زیر کشت آن بیش از ۲۰۰۰۰ هکتار است و تولیدات آن علاوه بر تامین نیازهای داخلی به خارج از کشور نیز صادر می‌گردد. این گیاه دارای فصل رشد کوتاه، نیاز آبی کم و نسبتاً مقاوم به تنفس‌های محیطی می‌باشد (کافی، ۱۳۸۱: ۵۳) به طور کلی حدود ۹۰ درصد زیره سبز صادراتی کشور از استان خراسان و حدود ۱۰ درصد بقیه از شهرهای یزد، کاشان، شاهroud و سمنان بدست می‌آید (سلمانی بیاری، ۱۳۸۹: ۱۵).

کود زیستی نیتروکسین، حاوی موثرترین باکتری‌های تثبیت کننده نیتروژن از جنس ازتوپاکتر و آزوسپریلیوم بوده، که تعداد سلول زنده (CFU) آن 10^4 عدد در هر گرم است (بیاری و همکاران، ۱۳۸۹: ۱۵) باکتری‌های جنس ازتوپاکتر و آزوسپریلیوم در محیط ریشه گیاه توانایی ساخت و ترشح مقداری مواد بیولوژیکی فعال مانند ویتامین‌های B ، اسیدهای نیکوتینیک، اسید پنتوتنیک، بیوتین، اکسین‌ها، جیرلین‌ها و غیره دارند که در افزایش توانایی جذب ریشه نقش مفید و موثری دارند (محمدورزی و همکاران، ۱۳۸۹: ۲۶).

کود زیستی بارور -۲ حاوی باکتری‌ها و قارچهای مفید حل کننده فسفات (قارچ‌های جنس *Penicillium* و *Aspergillus* و *Bacillus* و *Pseudomonas* باکتری‌های جنس *Pseudomonas* می‌باشد. که با استفاده از سازوکار ترشح اسیدهای آلی و اسید فیفاتاز باعث حل ترکیبات فسفره نا محلول و در نتیجه قابل جذب شدن آن برای گیاه می‌گرددن باکتری‌های حل کننده فسفات گروهی از ریز موجودات را در بر می‌گیرند که قادرند فسفر نامحلول در خاک را به فرم محلول قابل دسترس گیاه تبدیل کنند. از مهمترین گونه‌های این خانواده می‌توان به سودوموناس و باسیلوس اشاره کرد (Tilak et al., 2005: 138)

از جمله مهمترین باکتری‌های محرک رشد که امروزه در کشاورزی مورد توجه قرار گرفته‌اند می‌توان به جنس ازتو باکتر و آزوسپریلیوم که تثبیت کننده نیتروژن هستند و باکتری‌های حل کننده فسفات مانند جنس *pseudomonas* اشاره کرد (سعید نژاد و رضوانی مقدم، ۱۳۸۸: ۱۵). کاربرد کودهای بیولوژیک از جمله راهبردهای تغذیه گیاه برای نیل به اهداف کشاورزی اکولوژیک است (صادقی، ۱۳۷۰: ۱۸).

راتی و همکاران (Ratti et al., 2001: 148) در تحقیق خود بر روی علف لیمو (*cymbopogon martini*) گزارش کردند که کاربرد باکتری‌های حل کننده فسفات ارتفاع بوته و بیوماس گیاهی را در مقایسه با تیمار شاهد افزایش داد.

در تحقیق دیگری که برای بررسی تاثیر کودهای بیولوژیک بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی بابونه آلمانی (*Matricaria Chamomilla*) در قالب طرح بلوكهای کامل تصادفی انجام شد نتایج نشان داد بیشترین عملکرد گل تر و خشک در تیمارهای نیتروکسین و باکتری‌های حل کننده فسفات بدست آمد. (فلاحی و همکاران، ۱۳۸۸: ۲۱).

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

همدان دانشکده شهید مفتح ۷ آذر ۱۳۹۳

باتوجه به لزوم انجام تحقیقات در زمینه استفاده کودهای زیستی و از آنجا که تحقیقات در زمینه اثر کاربرد کودهای بیولوژیک بر رشد و عملکرد گیاهان دارویی در ایران بسیار محدود بوده است این تحقیق با هدف بررسی اثر کودهای بیولوژیک نیتروکسین و بارور بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه دارویی زیره سبز انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۹۱ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی داشتگاه لرستان با مختصات جغرافیایی ۴۵/۱۷ طول جغرافیایی، ۳۳/۲۶ عرض جغرافیایی با ۱۲۱۰ متر ارتفاع از سطح دریا، با متوسط دمای سالیانه ۱۶/۶ درجه سانتی گراد، ۴۶۲/۸ میلی‌متر بارندگی سالیانه و ۱۸۴۲/۵۲ میلی‌متر متوسط تبخیر سالیانه به اجرا درآمد. از لحاظ آب و هوایی منطقه آزمایش در منطقه نیمه خشک قرار داشته عملیات تهیه زمین در اسفندماه ۱۳۹۱ با مساعد شدن شرایط اقلیمی انجام شد قبل از کشت برای تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه ای نمونه‌برداری از خاک انجام گرفت. این تحقیق به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوهای کامل تصادف در سه تکرار با دو عامل کود زیستی فسفات در دو سطح (تلقیح به میزان ۱۰۰ گرم در هکتار و عدم تلقیح) و کود زیستی نیتروکسین در دو سطح (تلقیح به میزان دو لیتر در هکتار و عدم تلقیح) انجام و در کل چهار تیمار کودی مورد بررسی قرار گرفت. کشت در اوایل اسفند ماه به روش خطی انجام به طوری که فاصله خطوط کشت ۲۰ سانتی‌متر و فاصله روی ردیف ۲ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. مصرف کودهای زیستی نیتروکسین و بارور-۲ هر دو به صورت آغشته به بذر انجام شد. کاشت در کرت‌هایی به ابعاد (۱.۵×۳) متر که فاصله بین تیمارها ۷۵ سانتی‌متر و فاصله بین تکرارها ۲/۵ متر انجام و در هر کرت ۶ خط کشت قرار داشت. برای تعیین عملکرد پس از حذف دو ردیف کناری و نیم متر از ابتدا و انتهای کرت به عنوان اثر حاشیه‌ای بوته‌های موجود در سطح باقیمانده برداشت شد و عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت تعیین گردید. پس از نمونه‌برداری و اندازه‌گیری صفات، تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها بر مبنای مدل آماری آزمایش فاکتوریل با استفاده از نرم افزار SPSS و MSTAT-C انجام شد و میانگین تیمارها به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن، مورد مقایسه قرار گرفتند. رسم نمودارها با کمک نرم افزار Excel انجام گرفت.

نتایج و بحث

اجزاء عملکرد شامل تعداد چتر در بوته، تعداد دانه در چتر، وزن هزار دانه، تعداد دانه در بوته و تعداد بوته در واحد سطح می-باشد که بر اساس جدول تجزیه واریانس کودهای زیستی بر صفات تعداد چتر، دانه در چتر، دانه در بوته، عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک معنی‌دار بوده است (جدول ۲) و در تمامی تیمارهای مورد مطالعه افزایش در اجزاء عملکرد مشاهده گردید و در نتیجه عملکرد دانه نیز نسبت به تیمار شاهد بهبود یافت (جدول ۳).

تعداد چتر

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

همدان دانشکده شهید مفتح ۷ آذر ۱۳۹۳

بر اساس جدول مقایسه میانگین بیشترین تعداد چتر (۲۵/۳۰) در تیمار تلفیقی کود زیستی فسفات به همراه نیتروکسین و کمترین تعداد چتر (۱۴/۸) تعداد چتر در تیمار شاهد دیده شد (جدول ۳).

در واقع توان و کارایی تیمارهای کودهای زیستی مطلوب شرایط مناسبی را برای بهبود فعالیتهای میکروبی مفید در خاک مهیا کرده و از طریق جذب مطلوب عناصر معدنی پر مصرف و کم مصرف توسط ریشه زیره سبز، موجب افزایش رشد و تعداد چتر در بوته می‌شوند (Sharma, 2002: 89).

محفوظ و شرف الدین (Mahfouz and Sharaf-Edin, 2007: 365) گزارش کردند که تعداد چتر در بوته در گیاه رازیانه تحت شرایط استفاده از کودهای بیولوژیک نسبت به عدم استفاده از این کودها افزایش معنی‌داری یافت.

تعداد دانه در چتر

بیشترین تعداد دانه در چتر (۹)، در تیمار تلفیقی کود زیستی فسفات به همراه کود بیولوژیک نیتروکسین دیده شد (جدول ۳). تعداد دانه در چتر، در حقیقت ظرفیت مخزن گیاه را تعیین می‌کند و هر چه تعداد دانه بیشتر باشد، گیاه دارای مخزن بزرگتری برای دریافت مواد فتوسنتری بوده و در نهایت افزایش این صفت منجر به افزایش عملکرد دانه خواهد شد. یافته‌های بسیاری از پژوهشگران مؤید این حقیقت است که حضور کودهای زیستی در نظامهای مختلف کشاورزی پایدار به ویژه از طریق اثرات سینرژیستیک و تشدید کننده‌ای که میان آنها بوجود آید، می‌تواند با ایجاد یک بستر مناسب و پیامد آن دسترسی مطلوب گیاه به عناصر غذایی، موجب بهبود رشد و افزایش بیوماس گیاه گردد (Sharma, 2002: 269).

تعداد دانه در بوته

بیشترین تعداد دانه در بوته (۲۰۰/۴) در تیمار تلفیقی کود زیستی فسفات به همراه کود بیولوژیک نیتروکسین دیده شد (جدول ۳). از آنجا که تعداد چتر در هر بوته یا تعداد دانه در هر چتر به تنها یک نمی‌توانند فاکتورهای مناسبی برای تعیین موقیت گیاه در تولید دانه و عملکرد بیشتر باشند، استفاده از شاخص تعداد دانه در هر بوته می‌تواند برای مقایسه عملکرد زیره سبز در شرایط مختلف مفید باشد. تعداد دانه در بوته به صورت حاصلضرب تعداد چتر در بوته با تعداد دانه در هر چتر بدست می‌آید که نشان دهنده تعداد کل دانه‌های هر بوته می‌باشد (سعید نژاد و رضوانی مقدم، ۱۳۸۸: ۲۶).

وزن هزار دانه

بیشترین وزن هزار دانه (۳/۴۳۳ گرم) در تیمار تلفیقی کود زیستی فسفات به همراه کود بیولوژیک نیتروکسین دیده شد (جدول ۳). باکتری حل کننده فسفات و نیتروژن موجود در کودهای زیستی از طریق افزایش جذب عناصر معدنی و میزان فتوسنتر گیاه، می‌تواند موجب بهبود وزن دانه گردد (درزی و همکاران، ۱۳۸۷: ۱۰۷).

عملکرد بیولوژیک و عملکرد دانه:

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

۱۳۹۳ آذر ۷ همدان دانشکده شهید مفتح

بیشترین عملکرد بیولوژیک ($44/10$ گرم در متر مربع) و عملکرد دانه ($44/10$ گرم در متر مربع) متعلق به تیمار تلفیقی کود زیستی فسفات به همراه کود بیولوژیک نیتروکسین بود و کمترین عملکرد بیولوژیک ($64/09$ گرم در متر مربع) و عملکرد دانه ($21/04$ گرم در متر مربع) متعلق به تیمار شاهد بود و همه تیمارهای کودی با تیمار شاهد اختلاف معنی‌نشان دادند (جدول ۳).

در تیمارهای تلفیقی که از کود بیولوژیک نیتروکسین و کود فسفات زیستی استفاده شده بود به دلیل اثرات مختلف این ریز موجودات در ثبیت نیتروژن و قابلیت دسترسی بهتر فسفر برای گیاه روندی افزایشی در بهبود رشد گیاه ملاحظه شد. کاربرد باکتری‌های ازتوباکتر و آزوسپریلیوم به صورت ترکیبی با باکتری سودوموناس ضمن داشتن قابلیت تحریک رشد گیاه به علت اثرات سینرژیستی دو باکتری بر روی یکدیگر باعث بهبود مضاعف رشد گیاه شد. افزایش عملکرد بیولوژیک در نتیجه تلقیح با کودهای بیولوژیک با نتایج حاصل از تحقیقات واندبروک (Vande broek, 1999)، دوبلیر (Dobbelere, 1999) و لمبرچت و همکاران (Lambrechts et al., 2000) نیز مطابقت دارد.

تلان و همکاران (2004) گزارش کردند که تلقیح بذور رازیانه با ازتوباکتر باعث افزایش عملکرد دانه نسبت به تیمار شاهد گردید.

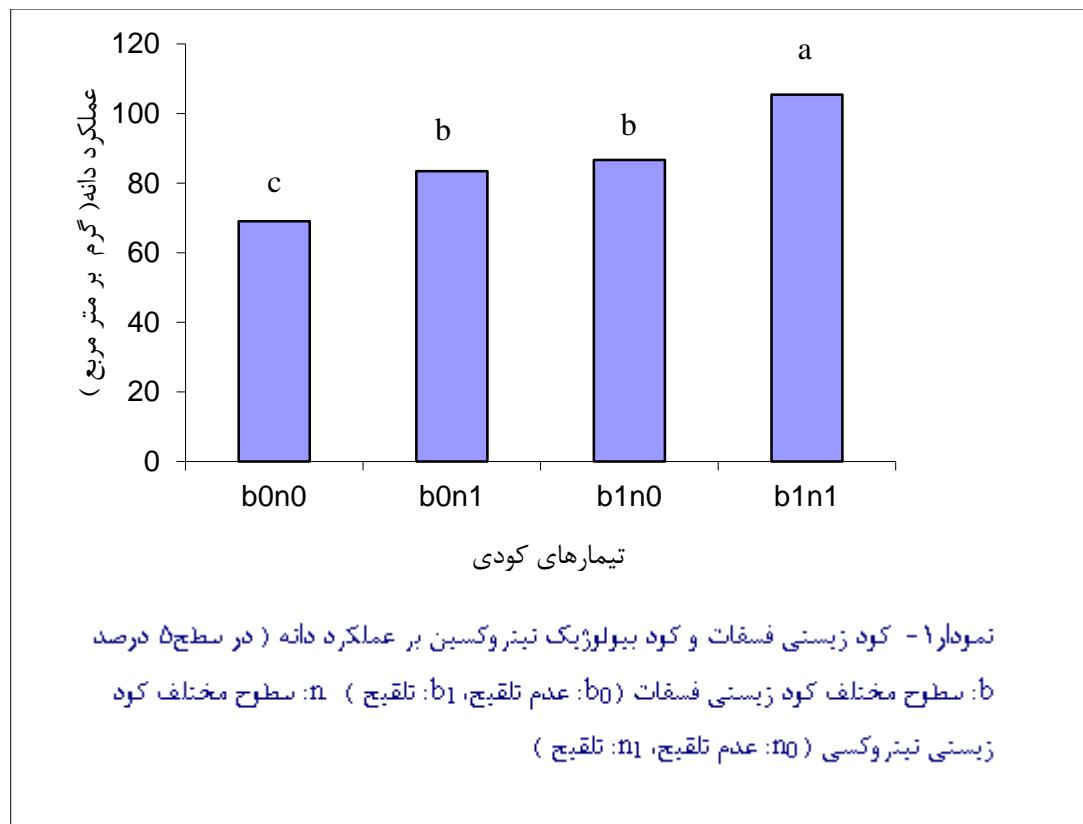
شاخص برداشت

تیمار تلفیقی کود زیستی فسفات به همراه کود بیولوژیک نیتروکسین بیشترین شاخص برداشت (۴۱/۸۲ درصد) را داشت (جدول ۳). رامشو و سینگ (1998) اعلت افزایش شاخص برداشت را در تیمار تلفیقی به جذب بهتر عناصر غذایی تعمیم داده است. زیرا گیاه با جذب بهتر عناصر غذایی و افزایش شاخص سطح برگ می‌تواند از تشعشع خورشیدی بهتر استفاده نماید و مواد فتوسنتری بیشتری را به دانه ارسال نماید و در نتیجه نسبت دانه به ماده خشک کل را افزایش دهد.

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

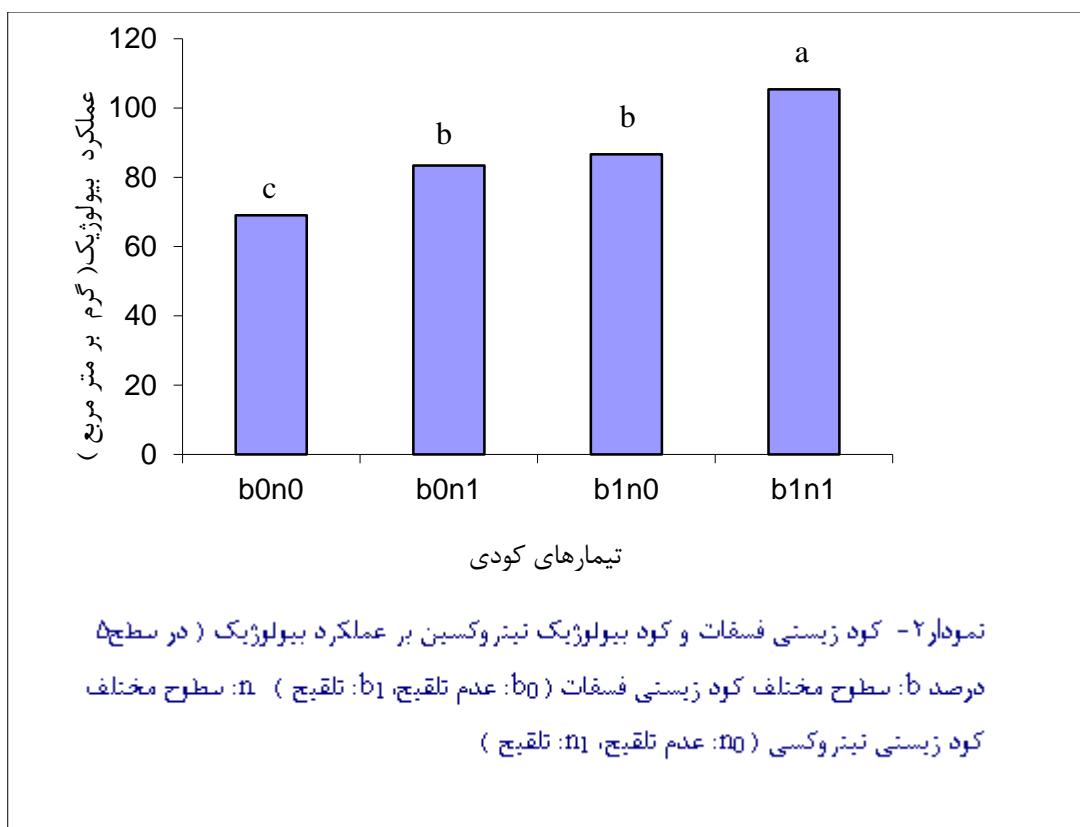
۱۳۹۳ آذر ۷ همدان دانشکده شهید مفتح

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

۷ آذر ۱۳۹۳ همدان دانشکده شهید مفتح

جدول ۱- مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه :

درصد	کل	ازت آلی	کربن جذب	مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک مزرعه :								
				فسفر قابل جذب	پتاسیم	آهن	منگنز	روی	مس	بر محلول	EC	PH
PPM	PPM	PPM	PPM	PPM	PPM	PPM	PPM	PPM	PPM	PPM	PPM	PPM
- لومی	۰/۹۸	۱/۰۳	۹/۴	۴۱۰	۵/۲	۰/۳۲	۰/۷۰	۰/۰۵	۰/۴۷	۸/۵	۲/۹	۳/۳
رسی												

جدول ۲ - نتایج تجزیه واریانس اثر کودهای زیستی فسفات و کود بیولوژیک نیتروکسین بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه دارویی زیره سبز

میانگین مربعات

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

۱۳۹۳ آذر ۷

همدان دانشکده شهید مفتح

شناخت
برداشت

عملکرد
بیولوژیک

عملکرد
دانه

ساقه
فرعی

وزن
هزار
دانه
(g)

تعداد
دانه
در ۵
درصد

تعداد
دانه
در ۲
درصد

تعداد
دانه
در ۰
درصد

منابع تغییرات

شناخت برداشت	عملکرد بیولوژیک	عملکرد دانه	ساقه فرعی	وزن هزار دانه (g)	تعداد دانه در ۵ درصد	تعداد دانه در ۲ درصد	تعداد دانه در ۰ درصد	منابع تغییرات
۷/۹۲۹ ns	۵۹/۳۶۲ ns	۳۲/۶۵۱ ns	۱/۳۶۳ ns	۰/۰۱۷ ns	۱۰۷۷/۰۷۲ *	۱/۰۷۴ ns	۱۵/۵۳۲ *	۲ تکرار
۱۳۳/۶۶۷ *	۱۴۸۷/۸۵۹ **	۵۸۵/۹۰۲ **	۰/۱۰۲ ns	۰/۴۵۵ ns	۱۸۹۱۲/۲۸۹ **	۱۴/۱۹۲ **	۱۰۷/۲۸۴ **	۱ کود بارور -۲ (A)
۱۶/۴۵۳ ns	۱۰/۸۵/۶۶۳ **	۲۴۷/۴۳۰ **	۳/۳۰۸ *	۰/۰۴۷ ns	۸۴۲۷/۵۳۱ **	۶/۳۲۲ *	۶۱/۲۹۱ **	۱ (B) نیتروکسین)
۲۳/۷۱۸ ns	۰/۲۷۶ ns	۲۹/۶۷۳ ns	۱/۵۴۸ ns	۰/۰۰۲ ns	۱۱۲۶/۱۷۲ *	۲/۶۶۰ ns	۵/۴۴۳ ns	۱ A×B
۱۲/۶۲۴	۲۷/۳۵۹	۷/۶۷۴	۰/۲۷۹	۰/۱۲۲	۱۱۰/۲۵۴	۰/۶۷۸	۲/۸۹	۶ خطای آزمایش
۹/۸۹	۶/۱۶	۸/۹۴	۱۰/۳۴	۱۰/۵۳	۷/۳۰	۱۰/۷۵	۷/۳۳	C.V

* و ** به ترتیب معنی داری در ۵ درصد و ۱ درصد و ns علامت غیر معنی دار آماری

جدول ۳ مقایسه میانگین اثرات متقابل دو تیمارهای کودهای زیستی فسفات و نیتروکسین بر عملکرد و اجزای عملکرد گیاه زیره سبز

تیمارها (تعداد)	چتر (تعداد)	دانه در چتر (تعداد)	دانه در بوته (تعداد)	وزن هزار دانه (g)	سانهه فرعی (تعداد)	عملکرد دانه (g/m ²)	عملکرد بیولوژیک (g/m ²)	شاخص برداشت (درصد)
b ₀ n ₀	۱۴/۸۰۰	۵/۳۷۳b	۶۷/۸۵d	۲/۱۷۳a	۴/۱۳۳b	۲۱/۰۴c	۶۴/۰۹c	۳۲/۸۱b
b ₀ n ₁	۲۰/۶۷b	۷/۷۷a	۱۴۰/۲c	۲/۰۸۷a	۵/۹۰a	۲۷/۹۸b	۸۲/۴۲b	۳۲/۳۴b
b ₁ n ₀	۲۲/۱۳b	۸/۴۹a	۱۶۷/۶b	۳/۵۹۷ a	۵/۰۳۳ab	۳۱/۷۷b	۸۶/۶۵b	۳۶/۷۷ab
b ₁ n ₁	۲۵/۳۰a	۹a	۲۰۰/۴a	۳/۴۳۳a	۵/۳۶۷a	۴۴/۱۰a	۱۰۵/۴a	۴۱/۸۲a

تیمارهای با حداقل یک حرف مشترک اختلاف معنی دار ندارند

b: سطوح مختلف کود زیستی فسفات (بارور - ۲) (b0: عدم تلقیح, b1: تلقیح, n: سطوح مختلف کود بیولوژیک نیتروکسین (n0: عدم تلقیح, n1: تلقیح)

نتیجه گیری

نتایج بدست آمده از این بررسی نشان داد که مصرف کود بیولوژیک نیتروکسین و کود زیستی فسفات به خصوص به صورت تلفیقی باعث افزایش عملکرد بیولوژیک، عملکرد دانه و اجزای عملکرد دانه می شود. اگرچه نتایج این بررسی حاکی از تأثیر مثبت کودهای زیستی فسفات و نیتروکسین است ولی باقیستی تحقیقات بیشتری در این زمینه در مناطق مختلف انجام گیرد تا بتوان نتایج را با قاطعیت بیشتری عمیم داد.

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

۱۳۹۳ آذر ۷ همدان دانشکده شهید مفتح

منابع

کافی، م. ۱۳۸۱. زیره سبز: فناوری تولید و فرآوری. مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۹۵ ص

درزی، م.ت.. قلاوند، ا. و رجالی، ف.. ۱۳۸۷ . بررسی اثر کاربرد میکوریزا، ورمی کمپوست و کود فسفات زیستی بر گلدهی، عملکرد بیولوژیک و همزیستی ریشه، در گیاه دارویی رازیانه. مجله علوم زراعی ایران، (۱) ۱۰۹-۸۸: ۱۰۹

سعیدنژاد، ا. م. و پ، رضوانی مقدم. ۱۳۸۸. ارزیابی اثر کودهای بیولوژیک و شیمیایی بر خصوصیات مورفولوژیکی، عملکرد، اجراء عملکرد گیاه دارویی زیره سبز. نشریه علوم باگبانی، جلد ۲۴ (شماره ۱) صفحه ۱۴-۳۸

سلمانی بیاری، ا. ق. طاهری، ح. عجم نوروزی، ی. صفرزاد و ح. رایج. ۱۳۸۹. بررسی تاثیر نسبت های مختلف کود بیولوژیک نیتروکسین و کود اوره بر عملکرد و اجزا عملکرد ارقام گندم. پنجمین همایش ایده های نو در کشاورزی، ص ۱۴-۱۹

صادقی، ب. ۱۳۷۰. اثر مقادیر ازت و آبیاری در تولید زیره سبز. سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران- مرکز خراسان، ۲۸-۱۷ فلاحی، ج.. ع. کوچکی. و پ. رضوانی مقدم. ۱۳۸۸. بررسی تاثیر کودهای بیولوژیک بر عملکرد کمی و کیفی گیاه دارویی با بونه آلمانی. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، جلد ۷، شماره ۱۰. ص ۱۵-۲۲

کافی، م. ۱۳۸۱ . زیره سبز: فناوری تولید و فرآوری. مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۹۵ ص

محمدورزی، ر.. د. حبیبی، س. وزان و ع. ر. پازکی. ۱۳۸۹. اثر باکتری های محرک رشد (PGPR) و کود نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد آفتاتگردان. همایش ملی ایده های نو در کشاورزی، ص ۲۵-۳۴

Dobbelere, S. 1999. Phytostimulatory effect of *Azospirillum brasiliense* wild type and mutant strains altered in IAA production on Wheat. Plant and Soil, 212:155-164

Lambrecht M., Y. Okon, A. Vande Broek, and J. Vanderleyden. 2000. Indol-3-acetic acid: a reciprocal signaling molecule in bacteria-plant interactions. Trends in Microbiology. 8:298-300

Mahfouz, S.A. and M.A.Sharaf-Eldin. 2007. Effect of mineral vs. biofertilizer on growth, yield, and essential oil content of fennel (*Foeniculum vulgare Mill.*). International Agrophysics21:361-366

Vande Broek A. 1999. Auxins upregulate expression of the indol-3-pyruvate decarboxylase gene in *Azospirillum brasiliense*. Journal of Bacteriology, 181:1338-1342

Ramshwar, C., M. Sing. 1998. Effect FYM and fertilizer on the growth and development of maize (*Zea mays L.*) and (*Triticum aestivum L.*) in sequence. Indian Agricultural Sciences. 32: 65- 70.

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

۱۳۹۳ آذر ۷ همدان دانشکده شهید مفتح

Rati, N., Kumar, S., Verma, H.N. and Gautam, S.P 2001. Improvement in bioavailability of tricalciumphosphate to *Cymbopogon martinii* var. motia byrhizobacteria, AMF and *Azospirillum* inoculation. Microbiological Research, 156: 145-149

Sharma, A.K., 2002. Biofertilizers for sustainable agriculture. Agrobios, India, 407p :258-276

Tehlan S.K., Thakral K.K. and Nandal J.K. 2004. Effect of Azotobacter on plant growth and seed yield of Fennel (*Foeniculum vulgare*). Haryana Journal of Horticultural Science, 33:287-288

Tilak, K. V. B. R., N. Ranganayaki, K. K. Pal, R.De, A. K. Saxena, C. Shekhar Nautiyal, Shilipi Mittal, A. K. Tripathi and B. N. Johri. 2005. Diversity of plant growth and soil health supporting bacteria. Current Science. 89: 136-150

اولین همایش ملی گیاهان دارویی، طب سنتی و کشاورزی ارگانیک

۱۳۹۳ آذر ۷

همدان دانشکده شهید مفتح

Study effect of bio fertilizers Phosphate and nitroxine on yield and components yield of Cumin (Cumin Cyminum)

ABSTRACT

In order to study the effects of bio fertilizers on yield and components yield on medicinal plants of Cumin an experiment the factorial include two factors biological phosphorus (Barvar-2) at two levels (inoculated and non-inoculated), and biological nitroxine (with two levels (inoculated and non- inoculated) in the base of randomized complete blocks design with three replications in crop year 1391 carried to in Lorestan University. Resultsshowed that maximum seed yield (44.10 grams persquare meter) and biological yield (105.4 grams persquare meter) was obtainedby applying combined treatment biological phosphorus inoculation, fertilizer in level and biological Nitroxineinoculation. The minimum seed yield(21.04grams persquare meter) and biological yield (64.09 grams persquare meter), belonged to the control. In this study,biological fertilizers on most studied traits showed significant effectsand biological treatments applied.

Key words: Cumin, Biofertilizer, Nitroxine, Barvar-2, biological Yield